

NOTAT FRA PROGRAMSTYRE KNYTTET TIL PROGRAMSENSORRAPPORT I ENG122 FOR HØSTEN 2017

Dato for håndtering i programstyret:

23. mai 2018

Kommentarer fra programstyret:

Vi er enig i at evalueringsrapporten for ENG122 er grundig og klar. Det er veldig viktig at rapporten påpeker hvordan et redusert tilbudet av forelesning og seminar gjør at emnet ikke fungerer optimalt. Denne reduksjonen i undervisning påvirker studentenes læring, og dette er et nødvendig poeng å tydeliggjøre for lederne for instituttet og fakultetet. Rapporten sammenligner vårt kurs med andre lignende kurs i Norge, og det er åpenbart at den reviderte versjonen av ENG122 tilbyr for få kontakttimer nå. Derfor bestemmer vi å øke undervisningstimene i ENG122 neste gang og å bringe tilbake midtsemesteroppgave så snart som mulig, når "ressursene" tillater det.

Fagkoordinator: Laura Sætteit Miles

Dato: 25. mai 2018

Charles I. Armstrong

Programsensor for engelsk litteratur ved Det humanistiske fakultet, Institutt for fremmedspråk, UiB

Oppnevnt for perioden 1.1.2016 – 31.12.2019

Rapport mai 2018

ENG122: Evalueringsrapport

ENG100, «Amerikansk litteratur og kultur»

1. Læremiddel, studieopplegg, prøveordning/eksamen og undervisning:

Dette er et innføringsemne på 15 studiepoeng, som inngår som en obligatorisk del av årsstudiet i engelsk, og også inngår i bachelorprogrammet. Ifølge emnets studieplan, skal det gi en allmenn historisk innføring i amerikansk litteratur, kultur og samfunnsutvikling.

Undervisningen gis i form av en kombinasjon av forelesninger og seminarer. Høsten 2017 var tilbudet til hver student 22 timer forelesninger og 20 timer seminarer. Som emnerapporten for høsten 2017 påpeker, innebar dette en betraktelig reduksjon fra foregående år. I 2016 var det tilsvarende tilbudet 48 timer forelesninger og 24 timer seminarer. I emnebeskrivelsen er omfanget av organisert undervisning satt til «opp til 72 timer». Dermed har man altså redusert mengden fra en full [uttelling] til snaut 60% i løpet av ett år. Grunnet denne store omveltningen – hvor et nytt opplegg ikke har «satt» seg ennå – kan det være vanskelig å vurdere status og mulig veivalg for emnet.

I følge emnerapporten skyldes endringene «ressursmangel». Samtidig som den rapporten sier at opplegget «må revurderes nøye» siden det «ikke har fungert optimalt verken pedagogisk eller akademisk», uttrykker den også at dette redusert tilbud kommer til å bli vedvare over lang tid pga. bemanningssituasjonen i amerikansk litteratur og kultur ved UiB. Våren 2018 har det imidlertid blitt lyst ut en fast stilling som førsteamanuensis i amerikansk litteratur og kultur ved UiB, med mulig tiltredelse fra 1. januar 2019. Denne stillingen er forespeilet undervisningsoppgaver også i lektorutdanningen. Gitt de utfordringene som kommer til å skisseres under, er det svært ønskelig at en konsekvens av en eventuell nytilsetting blir at studentene igjen kan tilbys et fullt ut tilfredsstillende studietilbud på ENG122.

Det nåværende undervisningstilbudet på emnet kan kontekstualiseres ved å sammenlignes med tilsvarende studietilbud ved andre norske institusjoner. Ved Universitetet i Agder tilbys et 10 studiepoengs emne på 100-nivå – «Introduction to American literature and culture» (EN-104) – der undervisningsmengden er på 36 timer forelesninger og 10 seminarer. Selv om dette emnet altså gir kun 2/3 av studiepoengene som ENG122, har studentene et større antall kontakttimer. Ved Universitetet i Tromsø er bildet lignende: der tilbys studentene 26 timer med forelesninger og 26 timer med seminarer på et 10 tilsvarende studiepoengs emne (ENG1120, «Introduction to American Studies»). Hvis Tromsø og Agder tilbyr flere kontakttimer for emner med færre studiepoeng, er imidlertid tendensen ved Universitetet i Oslo mer likt det man ser i Bergen. I Oslo har man nylig gjennomgått store kutt

i undervisningsmengden, og i emnet ENG1304 («American literature») tilbys studentene kun 12 timer forelesninger og 16 timer seminarer i semesteret. Dette emnet er på 10 studiepoeng, og tar man høyde for denne forskjellen er størrelsen omtrent på linje med UiBs ENG122.

I utgangspunktet er det prisverdig at en høy andel av undervisningen på ENG122 tar form av seminarer. I teorien bør dette fremme studentaktiv læring, og også ha et potensial for å dyrke studentenes kritiske og metodologiske refleksjon. Problemet er imidlertid at det lave antallet forelesninger fører til at også seminarene preges av gjennomgang av mange tekster. Faren er at forelesningene og seminarene i praksis blir nokså like. Her er det interessant å merke seg at mens flere av studentene i studentevalueringen trakk frem seminarene som spesielt nyttige, var det også andre som etterlyste mer metodologi og studentsentrerte aktiviteter i dem. Flere kommenterte også at det var mange tekster på pensum, og at det ikke ble tid til å gå i dybden.

Pensumlisten på ENG122 virker godt tilpasset det komprimerte undervisningsopplegget. Samtidig er det et opplegg der f.eks. politisk historie er nedprioritert i forhold til idehistoriske strømninger som står i tett forhold til litteraturen. Derfor er f.eks. «manifest destiny» og immigrasjon eksplisitte temaer i kursprogrammet, men ikke verdenskrigene, USAs fremvekst som en supermakt eller den kalde krigen. Samtidig fremhever studentevalueringen at forelesningene i stor grad handlet om større historiske forhold, og tilsynelatende i hvert fall grad beveget seg vekk fra pensumtekstene, så det er mulig at foreleserne har forsøkt å bøte på nettopp dette. Studentenes frustrasjoner med det historiske stoffet, kan imidlertid tyde på at kulturkomponenten i emnet ikke fungerer optimalt. I tillegg til undervisningsmengde, kan også pensumutvalget spille en rolle her. Høsten 2017 ble kulturkomponenten kun representert av utdrag fra Norton-antologien i Amerikansk litteratur, hvor kulturstoffet egentlig er bakgrunnsstoff. Her kan det virke som bortfallet av Boyers *American History: A Very Short Introduction* (som var pensum for emnet i tidligere semestre) har skapt problemer.

I det litterære pensumet kan man allerede ved første øyekast savne sentrale forfatterskap som de tilhørende James Baldwin, William Faulkner, Henry James, Toni Morrison og William Carlos Williams. Det er interessant at det ble funnet plass til alle disse forfatterne da emnet ble gitt høsten 2016. Til sammenligning var også alle disse forfatterne, med unntak av Henry James, på plass i Universitetet i Oslos tidligere nevnte, og tilsvarende, kurs i amerikansk litteratur (et 10 studiepoengs emne med koden ENG1304) høsten 2017. Dette tydeliggjør at kuttene i undervisningen i emnet ved UiB medfører at studentene får en redusert tilgang til, og forståelse for, sentrale elementer i amerikansk litteratur. Dette er imidlertid neppe like alvorlig som de nevnte utfordringene med hensyn til kulturdelen av emnet, og kan nok også til dels forsvares av at undervisningsopplegget ved UiB legger mer vekt på en multikulturell fremstilling av litteraturhistorien, enn en vektlegging av tradisjonelle klassikere.

Eksamen har form av en 5 timers skoleeksamen. Eksamenen har et format som er blitt utbredt i eksamener om engelskspråklig litteratur ved norske universiteter, med en kombinasjon av kortere spørsmål og en mer essayistisk del. I sistnevnte skilte et eksamensspørsmål om forfatternes biografier seg ut: det kan være krevende for studentene å forholde seg til forholdet mellom liv og verk på kritisk vis, og oppgaven blir også noe diffus når de bes om å skrive en «interessant [interesting]» sammenligning av to forfattere. Generelt er skoleeksamen en noe kunstig form, som er lite utviklende for studentene – spesielt med tanke på at mange av dem senere skal skrive lengre arbeider hjemme, i form av bachelor- og masteroppgaver. Det er ikke overraskende at verken ansatte eller studenter er

fornøyd med denne eksamensformen. I emnerapporten vises det til tidligere bruk av veiledet semesteroppgave og en kortere skoleoppgave. Trolig er det igjen manglende ressurser som ligger bak det forenklede opplegget studentene tilbys i dag.

Studieevalueringen viser at studentene er svært fornøyd med kvaliteten i undervisningen, og at også god informasjon om organiseringen av emnet var åpent tilgjengelig for dem. De er svært fornøyde med hvordan en Fulbright-finansiert undervisningsassistent hjelper studentene med skriveprosessen. Alt i alt er det ingen tvil om at alle ansatte som har bidratt til emnet har gjort det beste av en vanskelig situasjon, gitt de nevnte utfordringene forårsaket av manglende ressurser. Likevel er det altså ønskelig at bemanningen på emnet styrkes, for å bøte på de ovennevnte utfordringene vedrørende kulturdelen i emnet, vurdering, undervisningsmengde og - form

2. Studie- og eksamenskrav og generelt om studentenes prestasjoner:

Emnebeskrivelsen stadfester at det «er ingen obligatoriske arbeidskrav i emnet, men studentane får høve til å levere inn ei oppgåve på 1500 ord, og få rettleiing på denne.» Også mangelen på obligatoriske arbeidskrav virke motivert av de tidligere nevnte ressurs hensynene. Emnerapporten noterer at det nåværende tilbudet erstatter «en avskaffet øvingsoppgave og en veiledet semesteroppgave». All den tid få studenter velger å skrive dagens valgfrie oppgave, går de glipp av verdifull skrivetrening og trening i å forholde seg til vitenskapelige problemstillinger.

Av 120 påmeldte studenter, møtte 98 til eksamen. Av disse besto 84, mens det var 10 stryk og 4 avbrutte eksamener. Totalt var det 14% av de som fremmøtte som ikke besto. Karakterfordelingen til de som stod var som følger: 6 A'er, 23 B'er, 30 C'er, 20 D'er og 5 E'er. Fordelingen var altså ikke helt ulik Bell-kurven, men med en noe høyere hyppighet av både B'er og D'er. Alt i alt er ikke karakterfordelingen spesielt urovekkende eller uvanlig for et kurs i engelskspråklig litteratur på 100-nivå ved et norsk universitet. Men strykprosenten – 14% - er imidlertid trolig noe høy, hvis man igjen sammenligner med lignende emner som tilbys ved andre norske universiteter.

3. Vurderingsprosess og praktisering av karakterskala:

Normal karakterskala benyttes, og som nevnt over er fordelingen av karakterer nokså jevn mellom B, C og D. Bestått/ikke bestått er ikke noe alternativ for et slikt emne.

4. Programsensors deltagelse i drøftelser i fagmiljøet:

Programsensor har ikke deltatt i interne drøftelser av emnet i fagmiljøet.

5. Særlige forhold ved gjennomføringen av studieprogrammet i perioden:

Utover den tidligere nevnte reduksjonen av undervisningsmengden pga. mangel på ressurser, er ikke programsensor klar over noen spesielle forhold.

6. Rollen og oppgavene som programsensor:

Opprinnelig skulle dette emnet vurderes av programsensor på et tidligere tidspunkt. Rapporteringsdatoen ble imidlertid utsatt av UiB, på grunn av at det har vært ønskelig å gjennomføre et helt semester med emnet etter det har gjennomgått større endringer. Rapporten er innlevert til et tidspunkt som programsensor har blitt opplyst var nødvendig, for at rapporten skulle bli behandlet innen fristen i mai 2018.

ÅRSRAPPORT FRA PROGRAMSENSOR

Ved:

Elisabeth Lund Engebretsen, Senter for tverrfaglig kjønnsforskning, Universitetet i Oslo

Rapporten gjelder:

Årsstudium i kjønn, seksualitet og mangfold, 2016-2017.
Senter for kvinne og kjønnsforskning (SKOK), Universitetet i Bergen

1. Introduksjon

Dette er min første sensorrapport, og i henhold til samtaler og avtalen skal fokus for denne rapporten i hovedsak være på faglig kvalitet på årsstudiet i kjønn, seksualitet og mangfold. Det har dessuten vært uttrykt ønske om at mine vurderinger er sammenlignende både tidsmessig (høst 2016 og høst 2017) og i forhold til nasjonal og internasjonal kontekst. Når det gjelder et internasjonalt komparativt fokus, så har jeg lite materiale å forholde meg til i denne første rapporten, samt begrenset med tid. Dermed kommer dette mer sentralt inn i de fremtidige rapportene.

Det må tas med i betraktning at sammenligningsgrunnlaget er relativt magert. Årsstudiet ble opprettet i 2016 og var gjeldende for studieåret 2016/17 og 2017/18.

Det har vært relevant for dette arbeidet at jeg har vært ekstern sensor på programemner som ble undervist høsten 2017: KVIK 110 – Innføring i kjønnsstudium med utvidet semesteroppgave, KVIK 201 – Kjønnsteori, og KVIK102 Likestilling og mangfold. Dette har gjort meg litt bedre kjent med SKOK, studentene, og det generelle faglige opplegget.

I forhold til tematikken omkring faglig kvalitet, student-trivsel og frafallsproblematikk utførte jeg – med essensiell assistanse fra Idunn B Tandstad – i februar 2018 to fokusgruppe-intervjuer med studenter. Den ene fokusgruppen var med års-studenter og den andre med Bachelor studenter, for å få et godt utgangspunkt for sammenligning. I begge gruppene diskuterte vi ulike aspekter ved studenttilværelsen, valg av fag, motivasjon, og planer videre, for dermed bedre forstå statistikk på bl.a. karakterer og frafall. Jeg sammenligner noen av resultatene fra begge grupper, spesielt med tanke på årsstudieløpet, i del 3 i rapporten.

2. Faglig kvalitet

Generell introduksjon

Årsstudiet i kjønn, seksualitet og mangfold ble opprettet studieåret 2016/2017 og gir bred, tverrfaglig kompetanse i kjønnsstudier, med vekt på forholdet mellom kjønn og seksualitet, og mellom kjønn og mangfold. Det er rettet mot studenter som ønsker en fordypning i denne tematikken, og er dessuten

et tilbud til folk som jobber i ulike virksomheter der likestilling, kjønn, mangfold er relevante kunnskapsområder. For opptak kreves generell studiekompetanse.

Emnestruktur, undervisning, eksamen og karaktersetting

Her tar jeg for meg de fire emnene som inngår i årsstudiet, med spesiell fokus på de to emnene jeg også var ekstern sensor på, nemlig KVIK110 og KVIK201, samt KVIK102. Jeg har fokusert mest på KVIK201 siden dette emnet hadde et høyt stryknivå H17, og jeg fikk et godt innblikk siden jeg var ekstern sensor.

KVIK102 – Likestilling og mangfold

KVIK102 gir 15 studiepoeng. Høsten 2016 var det 50 påmeldte til eksamen, med 34 fremmøtte. Gjennomsnittskarakteren var C, og ingen strøk. Høsten 2017 var det 53 påmeldte, hvorav 43 møtte til eksamen. 4 strøk (9%). Gjennomsnittskarakteren var D. Som ekstern sensor på emnet høsten 2017 anser jeg denne vurderingen som rimelig og rettferdig. Undervisningsformen er kombinert forelesning og seminar gjennom 12 til 14 uker. Pensum er på ca 1000 sider og er variert og tematisk aktuelt, men god balanse mellom norsk og internasjonal faglitteratur. Spesielt inkludering av samisk tematikk, transtematikk, og postkolonialisme sett fra et nordisk perspektiv er spennende. Eksamensformen er en syv dagers hjemmeeksamen på 3-4000 ord. En obligatorisk arbeidsoppgave må bestås for å kunne ta eksamen; dette er en breddelest med spørsmål fra pensum.

Slik emnet er lagt opp og strukturert, ser det ut til å fungere godt. Karaktersnittet kan med fordel ønskes høyere, opp på C, men D snittet fra H2017 kan like gjerne være tilfeldig som noe annet. Dette kan bedre kommenteres med et bredere sammenligningsgrunnlag etter H2018. Se for øvrig #3 og #4 for noen generelle betraktninger.

KVIK110 – Innføring i kjønnsstudium med tilhørende semesteroppgave

KVIK110 gir 15 studiepoeng og undervises i høstsemesteret. Høsten 2016 var det 23 oppmeldte, hvorav 13 møtte, og gjennomsnittskarakter var C. 1 strøk. Høsten 2017 var det 25 oppmeldte, 19 møtte, og 2 strøk (11% stryk). Gjennomsnittskarakter var D. Som ekstern sensor H17 anser jeg denne vurderingen som rimelig og rettferdig. Emnet har obligatorisk undervisningsaktivitet som består av innlevering av annotert bibliografi, skriftlig utkast til semesteroppgave (og etterfølgende 2 veiledningsmøter), og inkludering av ett eksternt verk i semesteroppgaven som ikke er hentet fra kjernepensum, og som utgjør ca 150 sider. Eksamensformen er en semesteroppgave og skriftlig skoleeksamen på 2 timer. Både undervisningsaktiviteten og eksamensordningen gir god mulighet for å bygge opp og teste breddekunnskaper, samt kandidatens evne til akademisk skriftlig drøfting og refleksjon. Kjernepensumet er fokusert rundt tematikken kjønn og seksualitet, og er på ca 600 sider. Pensum er inndelt i 5 deler, som gir god breddekunnskap. Temaområde 2 gir mulighet for å fordype seg i ett tema; arbeid og økonomi, offentlighet, kultur og estetikk, rettigheter og politikk, eller samliv og relasjoner. Som et innføringsemne ser et slikt opplegg ut til å kunne fungere svært bra. Som med KVIK102, er karaktersnittet her D, noe som kan forbedres til C, men igjen, er det muligens tilfeldigheter enn strukturelle utfordringer som forklarer karaktersnittet for ett år, særlig når vi sammenligner med H2016.

KVIK 201 - Kjønnsteori

Dette emnet har 15 studiepoeng, og undervises om høsten. For høsten 2017 var emnet lagt opp til 13 ukentlige 3-timers seminarer, og fordelt mellom 4 undervisere – derav 1 professor, 2 førsteamanuensis, og 1 stipendiat – som rullerte på å avholde seminarene. Høstsemester 2017 var undervisningen tematisk inndelt i to bolker, den første delen kalt «sentrale innganger til kjønnsteori», der 7 sentrale teoretikere var viet hvert sitt seminar (De Beauvoir, Lacan, Irigaray, Kristeva, Spivak, Foucault, Butler); der var undervisningsformen i utgangspunktet forelesning. Den andre delen ble kalt «sentrale problemområder» og var viet tre tematiske områder fordelt på 2 seminarer hver (vitenskapsteori, likhet/forskjell, natur/kultur). Undervisningsformen her var lagt opp som en veksling mellom forelesninger og seminarundervisning. Sistnevnte hadde fokus på diskusjon der studentene var forventet å ha forberedt minst ett spørsmål hver som utgangspunkt for seminardiskusjon.

Eksamen på emnet er mappevurdering med justerende muntlig prøve. Mappeoppgaven er fordelt på 2 deloppgaver, 1 er oppgitt emne som utleveres ved semesterstart, og 1 er selvvalgt. Studentene har obligatorisk innlevering av utkast på første oppgave («obligatorisk øvingsoppgave»). Muntlig eksamen er altså justerende i forhold til karakter gitt på mappeinnlevering.

Av de 15 studentene som hadde meldt seg til eksamen høsten 2017, var det 8 som møtte. Av disse strøk 5, altså en strykprosent på 63. To gikk opp til ny eksamen på nyåret 2018, men strøk igjen. Til sammenligning var det høsten 2016 19 oppmeldte og 13 møtte til eksamen. Det var 0 stryk, og C var gjennomsnittskarakter. Som ekstern sensor på emnet høsten 2017, er min vurdering at denne karaktergivningen, med det høye stryk utfallet, var rimelig og rettferdig. De besvarelsene som fikk strykkarakter var svake og preget av en grunnleggende mangel på kunnskap og forståelse for teori. Det er vanskelig å peke på konkrete årsaker til denne drastiske forskjellen mellom H2016 og H2017. Uansett, tatt i betraktning at såpass mye undervisningsressurser går inn i emnet – 4 undervisere, 13 uker, 3 timer per uke – er det verdt å spørre seg om denne ressursforvaltningen kan organiseres på en bedre måte i forhold til studentenes læringsutbytte og eksamensresultater. Dette gjelder spesielt det forhold at oppmøte på undervisningen ikke var obligatorisk og det var mye frafall fra de ukentlige seminarene gjennom semesteret, fikk jeg opplyst.

Hvis vi ser på sensorveiledningen for H2017, så ser vi at det legges vekt på at studentene skal gjøre et «selvstendig valg» ift kilder, det formuleres forventninger til å «drøfte ulikheter og forskjeller i teoretiske perspektiver» og med vekt på «grunnlagsproblemer/teoretiske premisser.» For et emne der det ikke er noen krav til forkunnskaper, kan det være et poeng at læringsprosessen organiseres mer eksplisitt rundt disse forventningene, og med momentene i «Læringsutbytte» som ytterligere referansepunkter. Ut fra ressursgrunnlaget her, er det flere muligheter for justeringer i det pedagogiske opplegget, slik at læringsprosessen mer eksplisitt settes i sammenheng med de forventninger til kompetanse som formuleres i Læringsutbytte og Sensorveiledning.

Hva kan gjøres, helt konkret? Jeg noterer meg at det nevnes lite variasjoner i arbeidsformer i undervisningen; kanskje det er verdt å planlegge en mer interaktiv læringsprosess i seminarene, der studentene får mer sjanse til å bruke tekstmaterialet i oppgavearbeid sammen med hverandre, og knytte teori til praksis/levd liv. Med 3 timer per uke bør det være mulig å finne tid til å jobbe med tekstanalyse og/eller gruppeoppgaver, for eksempel kollektiv nærlesning av teori, samt potensielt mer pedagogisk arbeid rettet mot å sette kompleks feministisk teori i en mer livsnær, konkret kontekst, for eksempel knyttet til dagsaktuell samfunnsdebatt, eller aktuelle arrangementer i Bergen. Skrive-workshops for å jobbe med mappeoppgavene er også en mulighet. En kan selvsagt gjøre oppmøte obligatorisk, men ønskes det andre virkemidler enn det for å bedre studenters oppmøte, kan ellers flere del-kvalifiseringsoppgaver knyttet til samarbeid og dermed oppmøte i seminarene være en måte å få studenter til å delta, uten tvangsaspektet ved å gjøre det obligatorisk per se. Disse øvelsene vil kanskje også kunne bidra til økt tilknytning til faget og SKOK på sikt, noe som jo ble

etterlyst i fokusgruppene (se neste seksjon). Jeg viser for øvrig til Anne Birgitte Rønnings sensorrapport fra 2015, og hennes kommentarer på dette emnet, i forhold til potensialet som emnet har vis-a-vis dagens praktiske opplegg og teoretiske fokus.

Dermed er et videre moment det faglige fokuset; valg av teori og teoretikere ligger i stor grad på et psykoanalytisk, og høyst abstrakt nivå, som jeg vil si er ganske avansert, og er derfor kanskje ikke i utgangspunktet det mest logiske valget for et emne på kjønnssteori der det ikke er krav til forkunnskaper, selv om det er på 200 nivå. Kunne emnet bli organisert mer tematisk i sin helhet, slik som i del 2, hvor ulike teoretikere kunne komme inn som del av et bredere tematisk fokus, kan være verdt å vurdere.

3. Noen hovedfunn fra fokusgruppe-intervjuene, med kommentarer

Generelt opplyste studentene på årsenhet at de valgte årsstudiet (og ikke bachelor-studier) grunnet usikkerhet omkring videre universitetsstudier, og flere nevnte også at opplegget gjorde at det ble mulig å kombinere studier med jobb. Flere nevnte at 'mangfold' i tittelen på programmet appellerte til egne eksisterende interesser på et bredt felt, ikke bare kjønn og likestilling. Alle opplevde at den forventede arbeidsmengden var mye mer enn de hadde forestilt seg, og at det var stor forskjell på 1. og 2. semester. Mange opplevde skriveoppgaven i KVIK110 og begrepet «logisk begrepslig» som lå i oppgaveteksten som svært vanskelig, og at de følte at det var vanskelig å få klarhet fra seminarlærer på dette. Her kunne det kanskje være bra å legge inn strukturert veiledning tidligere i semesteret, med emneansvarlig/e, slik at forvirring og angst i forhold til å forstå oppgaven kunne bli tatt hånd om.

Flere var usikre på å gå videre med studier i kjønn, men flere nevnte utenforliggende årsaker til dette (familie, andre karriereplaner etc). Alle nevnte at de lærte mye nyttig av studiet og kunne bruke det både i dagliglivet, jobb, og gav dypere forståelse.

Ingen følte særskilt tilhørighet til SKOK. Dette nevnte også flere av studentene på bachelor fokusgruppen. Her ligger det potensiale for arrangementer og initiativer som kan knytte nye studenter på begge program nærmere opp mot SKOK. Flere nevnte at de ikke hadde hørt om SKOK før tilfældighetene gav dem informasjon om studiemulighetene. Kanskje er mer promotering av SKOKs studietilbud, ikke minst i sosiale medier, verdt å vurdere.

Praktiske muligheter utenfor universitetet, som «jobbskygging» som vi diskuterte på møte i februar, med besøk på ulike arbeidsplasser for studenter, kan gi en forsmak på arbeidslivet. Dette er svært relevant siden flere nevnte at de var veldig usikre på hva kjønnsstudier kan brukes til videre, og at dette for noen opplevdes som en utfordring i møte med f.eks. foreldre, venner og andre.

Ellers opplyste bachelor-studentene om at det ikke tidligere var organisert mulighet for å gi feedback på opplevelsen av studiene etc. Jeg fikk ikke spurt årsstudie-studentene om det samme. Men det kan anbefales å legge inn muligheter for studentevaluering på begge programmer, for å følge opp progresjon, studentopplevelser etc underveis, mens de fremdeles er ved SKOK.

4. Innspill på bakgrunn av ovenstående rapportering

- Det kan være nyttig å utforme mer detaljerte sensorveiledninger samt karakterforklaringer til hvert emne, og som knyttes direkte til emnets uttalte Læringsutbytte. På denne måten blir forventninger til studentene forklart og forhåpentlig mer forståelig i forhold til forventet

arbeidsmengde. Dette kan også være nyttig for emneansvarlig/e (og ekstern sensor) i forhold til å skape en god balanse mellom pensumtematikk, litteratur, læringsmetoder og karakterbegrunnelser.

- Generelt benytter SKOK seg av en dynamisk variasjon av eksamens- og vurderingsformer på de ulike emnene. Dette er svært bra, og noe som det absolutt bør fortsettes med.
- Vurdere kvalifiseringsoppgaver underveis i semesteret på KVIK 201, for eksempel refleksjonsessays, nærlesing og diskusjon av utvalgt tekst, eller gruppebasert skriftlig innleveringsarbeid som må leveres personlig i forbindelse med undervisningen, og som vurderes i henhold til bestått/ikke bestått.
- Et alternativ for å hindre frafall og stryk er å gjøre oppmøte obligatorisk, men dette kan virke mot sin hensikt, og jeg har mer tro på et opplegg som det listet over, med noe økt arbeidsmengde, skriftlig arbeid som følges opp, for der ligger en uuttalt forventning til ikke bare oppmøte men også deltakelse. Det tror jeg har fordelen av å skape en annerledes, og mer pedagogisk konstruktiv dynamikk.
- For KVIK110 og temadelen kjønn og seksualitet, ville jeg kanskje vurdere inkludering av tekst på transnasjonal seksualitet, eller global seksualitet, som f.eks. Martin Manalansans arbeid, eller Inderpal Grewal og Caren Kaplans 2001 tekst i *GLQ* på 'global identities'.
- Av mer praktisk art virker det som om mange av studentene ikke har lært seg eller forstår fundamental siteringspraksis og referansestiler i academia. Dette går igjen i svært mange eksamensoppgaver jeg har sett på i høst og på nyåret. En workshop eller integrert opplæring i referanse og siteringspraksis er absolutt viktig, og jeg tenker at det kan med fordel også nevnes som et moment i karaktervurderingen, slik det for eksempel gjøres ved (noen emner ved) STK, UiO.

Elisabeth Lund Engebretsen

Oslo, 21 mars 2018